

Agrupació de Parròquies d'OLOT

Sant Esteve, Sant Cristòfor les Fonts,
Sant Pere Màrtir, Sant Roc, Batet, Riudaura,
Santa Pau, La Cot i El Sallent
SUPLEMENT PARROQUIAL

31 d'octubre del 2021
1 de novembre, Tots Sants

Nº 963

L'AMOR UNIFICA LA VIDA (Mc 12,18-34)

Què és el més important a la vida, què és el que li pot donar sentit i plenitud? A l'Evangeli un escriba que coneixia la llei pregunta a Jesús: “¿Quin és el primer de tots els manaments de la Llei?” Jesús ajunta el manament d'estimar Déu al d'estimar el pròxim. Estimar Déu no és una qüestió de sentiments, ni de ritus ni de devocions, com es podria pensar. Estimar Déu és reconèixer-lo com el fonament últim de la vida, acollir confiantment el Misteri d'un amor gratuït i orientar l'existència i l'actuació d'acord amb el seu disseny de fraternitat universal.

Allò que pot unificar la nostra vida és estimar de veritat. Això val per a tots, creients i no creients. No serveix de res, i és una mentida, pensar i dir que estimem Déu si no estimem els altres. L'únic criteri vàlid i verificable és l'amor als altres, però no tant entès com a sentiment, emocions, simpatia o afinitat, sinó com a estimació que compromet a treballar pel bé dels altres, germans, companys, amics o no, propers o llunyans, en la mesura de les pròpies possibilitats. En l'altre, en els altres, imatges de Déu, estimem el Déu que no veiem.

PREGUEM AMB L'EVANGELI

Estima el Senyor el teu Déu. Estima els altres
(Mc 12, 28b-34)

Senyor,
un cop més ens recordeu l'essencial:
Estimar Déu i els germans amb tot el cor,
amb tota l'ànima, amb tota la vida.

Les pregàries, sense amor,
són paraules buides;
les bones obres, sense amor,
tenen poc valor;
els sacrificis, sense justícia, us desagraden.

Ajudeu-nos a abandonar
els camins de la rutina espiritual
i de les pràctiques sense amor;
doneu-nos l'autenticitat de cor.

TOTS SANTS I FIDELS DIFUNTS

Amb Tots Sants aquest dilluns i els Fideles difunts, dimarts, tenim dues festes arrelades a la cultura cristiana i popular. Unes tradicions venen de lluny i són ben nostrades, com la castanyada, la visita als cementiris; d'altres són més noves i foranes, com el Halloween. Tanmateix, en el rerefons de les tradicions antigues i noves o importades i de les nostrades, però, pels creients, en el rerefons de tot, hi ha la festa de Tots Sants i la Commemoració dels Fideles Difunts.

En la **Festa de TOTS ELS SANTS I LES SANTES**, especialment els anònims, aquells que no surten en el santoral, hi recordem els homes i dones de tots els temps i llocs que van viure la seva vida com a cristians i cristianes i, malgrat les dificultats que sempre suposa viure la fe amb autenticitat, se'n van sortir, i per això nosaltres creiem que ara ja gaudeixen de la plenitud de la vida per sempre amb Déu-Pare i amb Jesús ressuscitat.

Tots aquests sants i santes ens són model i exemple i alhora, intercessors per nosaltres des del cel. Això és el que celebrem el dia 1 de novembre: una festa, doncs, de joia i d'esperança.

El dia del **FIDELS DIFUNTS** (2 de novembre), recordem aquells que ja no són amb nosaltres, i preguem per ells. També al llarg de l'any recordem molt els difunts: i celebrem per ells els funerals o les exèquies, tantes intencions que se'ns demanen i pels quals preguem en la Missa. Però, en aquest primer dimarts de novembre, els recordem a tots, els encomanem al Senyor amb l'esperança que els aculli en el seu Regne d'amor i de vida: “Doneu-los, Senyor, el repòs etern, i que la llum perpètua els il·lumini”.

Dues celebracions que van juntes perquè es complementen: la celebració del que creiem, i l'esperança de poder assolir-ho. I tot, amarat de l'amor de Déu que en Jesucrist ha mostrat com ens estima: en aquesta vida i, esclar, en l'eternitat, per sempre.

► TESTIMONI: FER-LOS ETERNS EN L'AMOR

Un home, en la maduresa però encara jove, corprès pel traspàs d'una persona propera, escrivia hores després:

«Un bon amic ha mort el mateix dia que el pare, però vuit anys després. He treballat amb ell quasi quinze anys. Era un home bo, honest i treballador. Es passà les vacances pintant i arreglant la casa que s'havien comprat al poble després de molts anys d'esforços. Ell i la seva dona, després de trenta anys de treball, els dos a la mateixa empresa, pensaven jubilar-se per anar-se'n a viure on havien nascut. D'això parlàvem, a principis de setembre, en una d'aquelles intranscendents converses de tornada d'estiu. Va ser la darrera vegada que el vaig veure. Fa deu dies agafà la baixa. No trobaven un diagnòstic convincent. Després d'un cap de setmana de patiment en silenci, no volent molestar ningú, el dilluns tornà al metge. El dimecres moria d'un infart intestinal. Els companys estan desolats. L'esposa no ho pot entendre. Impossible de consolar. No hi serà més, ni a casa ni a la feina.

»El pare va tardar vuit anys a morir. El càncer el va dur sis vegades al quiròfan. La mare segueix recordant la seva mort. Jo, ara que ho veig amb la mirada serena, recordo sobretot la seva vida. Per això l'absurd ha deixat pas a la vida. La seva vida, recordada i estimada a través de la meua, la dels meus fills, la de la meua germana, la de la meua mare i la de tots els qui el van estimar.

»Ja sé que no li podré dir res a l'esposa de l'amic, quan demà la vegi a l'enterrament. Ara toca plorar tot el que calgui. L'absurd aparent és encara present. S'ha de fer el dol, amb què, santament, el cos i l'esperit van prenent distància. S'ha de deixar que, amb el temps, l'amor que li tenim a la persona estimada guanyi la partida.

»És en l'amor de Déu que hem de recordar els nostres morts. És estimant-los en aquest amor, encara que no els veiem, que els fem dolçament presents. I és en cada pàrofa que els fem eterns».

Viure el dolor de l'absència i compartir-lo amb els altres. Fer costat als qui ploren, encara que sigui amb el silenci. Reconèixer que perllonguen la seva vida entre nosaltres en aquells qui han estimat. Donar gràcies pel camí compartit. Acceptar la seva voluntat, confiant en l'amor misericordiós de Déu, que els acull per sempre. Retrobar-los en la pregària confiada al Déu Pare de tots. «El Senyor és bo per al qui en ell espera, per als qui el cerquen de cor. És bo d'esperar en silenci la salvació del Senyor» (Lm 3,25-26). *Enric Puig*

► GRUPS DE VIDA CREIXENT

Recordem que el primer dijous de mes, a les 17 h, es troba el Grup de Sant Roc. Al Casal Marià, s'hi troba: un Grup, el primer dimarts de mes, a les 16'30 h; un altre, el segon diumenge de mes, a les 17'30 h; i el tercer, el segon dimarts de mes, a les 16'30 h.) *Informació: Enric Pijuan: telf. 972 262 073*

► Horaris diumenge, 31 d'octubre

Sant ESTEVE: Missa a les 11 h

Res del Rosari i Missa anticipada, a les 19 h

Santuari de la M. de D. del TURA: Missa a les 8 h
(no hi ha la Missa vespertina)

El CARME: Missa a les 9'30 h i a les 11'30 h
Missa anticipada, a les 19 h

Sant ROC: Missa a les 11 h *(no hi ha la Missa anticipada)*

Sant PERE MÀRTIR: Missa a les 10 h

Sant Cristòfol LES FONTS: Celebració a les 10 h

RIUDAURA: Missa a les 9'30 h

Santa PAU: Celebració a les 12 h

Horaris, 1 de novembre, DIADA de TOTS SANTS

Sant ESTEVE: Missa a les 11 h (Sr. Bisbe)

Santuari del TURA: Missa a les 8 h i a les 19 h

El CARME: Missa a les 8'30 h i a les 11'30 h

Sant ROC: Missa a les 11 h

Sant PERE MÀRTIR: Celebració a les 10 h

Sant Cristòfol LES FONTS: Celebració a les 10 h

Santa PAU: Missa a les 12 h

Santa Maria BATET: Missa a les 10 h

A les 13 h, i al Cementiri d'Olot, hi haurà un recordatori-memorial per tots els difunts de la ciutat.

► Horaris del 2 de novembre, DIA dels DIFUNTS

El CARME: Missa a les 8'30 h

Capella del Cementiri: Missa a les 9 h

Sant ESTEVE: Missa a les 10 h

Santuari del TURA: Missa a les 19 h

► LA COMUNIÓ ALS MALALTS

Hi ha moltes persones que estaven acostumades a anar a Missa i a rebre la comunió, però que ara, a causa de la malaltia o de les limitacions pròpies de l'edat, ja no poden sortir de casa. A qui els agradés de rebre la comunió a casa seva, que ho comuniquin al Despatx interparroquial, i es farà els possibles per portar-los la comunió.

► ASSOCIACIÓ C. d'AMICS de SANT ESTEVE i del TURA

Reunió de la Junta, aquest dimecres, 3 de novembre, a les 17 h, i als locals del Casal Marià (1er pis)

► HAN MORT I HEM PREGAT PER

Joan Reixach Salomó, als 75 anys. A.C.S.

Montserrat Llagostera Masegur, als 88 anys. A.C.S.

► DESPATX Passeig de Miquel Blay, 3 (El Firal)

972 26 04 74 santesteveolot@gmail.com

Els DIVENDRES, de les 18 a les 20 h

Cal telefonar abans per una hora convinguda.